

Postanowienie Składu Siedmiu Sędziów z dnia 15 czerwca 1994 r., I PZP 27/94

Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia nie jest ogólnokrajową organizacją międzyzwiązkową w rozumieniu art. 22 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.).

Sąd Najwyższy - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych - w składzie następującym: Przewodniczący SSN: Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca), Sędziowie SN: Kazimierz Jaśkowski, Jerzy Kwaśniewski, Maria Mańkowska, Walery Masewicz, Teresa Romer, Andrzej Wróbel,

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 1994 r. wniosku Rady Krajowej Federacji Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia skierowanego przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego do rozpoznania przez skład siedmiu sędziów Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego o podjęcie uchwały zawierającej odpowiedź na następujące zagadnienie prawne:

"Czy zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408) żłobki stały się publicznymi zakładami opieki zdrowotnej - skoro włączone zostały do zespołów opieki zdrowotnej na podstawie § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 19 maja 1982 r. w sprawie organizacji i zadań zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 15, poz. 121 z późn. zm.), wydanego w wykonaniu przepisu art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późn. zm.)?"

p o s t a n o w i ł :

o d m ó w i ć podjęcia uchwały.

U z a s a d n i e n i e

Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia wniosła o podjęcie przez Sąd Najwyższy uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów budzących wątpliwości.

Wnioskodawca twierdził, że jest ogólnokrajową organizacją międzyzwiązkową pracowników ochrony zdrowia zrzeszającą 869 organizacji członkowskich związ-

kowych, zakładowych i międzyzakładowych, skupiających 142.300 pracowników i 38.300 emerytów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje :

Art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.) stanowi, że organizacjom wymienionym w ust. 1 tegoż artykułu (czyli ogólnokrajowemu związkowi zawodowemu reprezentatywnemu dla pracowników większości zakładów pracy, a także ogólnokrajowej organizacji międzyzwiązkowej) przysługuje prawo występowania do Sądu Najwyższego z wnioskami o wyjaśnienie przepisów prawa pracy i ubezpieczeń społecznych budzących wątpliwości lub których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie.

Wnioskodawca jest federacją czyli ogólnokrajowym zrzeszeniem związków zawodowych (art. 11 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o związkach zawodowych). Ogólnokrajowe organizacje międzyzakładowe są konfederacjami w rozumieniu art. 11 ust. 2. Wnioskodawca nie jest zatem organizacją związkową wymienioną w art. 22 ust. 1 w związku z ust. 2 tejże ustawy czyli nie jest podmiotem uprawnionym do wnioskowania o podjęcie przez Sąd Najwyższy uchwały zawierającej wyjaśnienie przepisów prawnych.

Dodać należy, że poza omawianymi organizacjami związkowymi uprawnieni do złożenia wniosków o podjęcie przez Sąd Najwyższy uchwał mających na celu wyjaśnienie przepisów prawnych budzących wątpliwości w praktyce lub których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie są Pierwszy Prezes lub prezes Sądu Najwyższego, Minister Sprawiedliwości, Rzecznik Praw Obywatelskich a ponadto w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych Minister Pracy i Polityki Socjalnej (w sprawach z zakresu prawa wynalazczego i administracyjnego dodatkowo inne jeszcze podmioty), co wynika z art. 13 pkt 3 w związku z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst Dz. U. z 1994 r. Nr 13, poz. 48).

Z tych przyczyn należało postanowić jak w sentencji na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz. U. z 1994 r., Nr 13, poz. 48).

=====